

[Leonhard Hansen.]

Udvalg og Lærlingeraadet efter Samraad med Socialministeren. Jeg tror, at denne Bestemmelse ved Samarbejde mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne vil bevirke, at Dagskoleundervisningen uden at være bestemt anordnet i dette Forslag efterhaanden vil blive det fremherskende, det raadende, fordi man inden for begge Lejre ser, at der skal en anden Uddannelsesmetode til end den, der hidindtil har været brugt. Jeg lægger stor Vægt paa, at disse Undervisningsbestemmelser bliver gennemført, idet jeg tror, de vil have overordentlig stor Betydning for Lærlingeforholdet.

I den nugældende Lovs § 20, der omhandler Oprettelsen af Voldgift til Bilæggelse af Stridigheder mellem Mestre og Lærlinge, staar der, at Voldgiften skal afsiges af en af Stedets Øvrighed valgt Formand o. s. v. De Steder, hvor man har praktiseret denne Bestemmelse paa en saadan Maade, at et Øvrighedsmedlem er valgt til Formand for disse Voldgifter, har der ikke været mange Klager i saa Henseende, men alligevel, fra forskellige Byer har man klaget, fordi man som Formand for Voldgiftsretten har valgt en Jurist, en praktiserende Sagfører, som man har ment ikke i alle Tilfælde var uhildet, idet han godt kunde have Interesser, der prægede Voldgiftskendelsen. Om det er rigtigt, er det naturligvis vanskeligt at sige, men der er altsaa fremkommet Klager over, at Loven hjemlede Ret til at vælge saadanne Formænd. Derfor hilser jeg med Glæde, at dette Forhold ændres i det nye Lovforslag, hvoraf fremgaar, at Voldgiften skal afsiges af Politimesteren og i København af en af Københavns Magistrat valgt Formand.

Jeg har med disse Bemærkninger, gennem hvilke jeg tror at have berørt de vigtigste Punkter i Lovforslaget — det vil være umuligt at komme længere ind paa det her ved første Behandling med en halv Times Taletid —, villet udtale min Anerkendelse af det fremsatte Lovforslag. Jeg haaber, det maa lykkes at gennemføre en ny Lærlingelov, som har Mulighed for at virke tilfredsstillende langt ud i Fremtiden, og i Haab om, at man inden for alle Partier vil være enig om, at i Ungdommens Opdragelse ligger vort Lands Fremtid, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Julin: I dette Tilfælde kan man ikke nøjes med at anvende det gamle Ord: Alle

gode Gange tre, eftersom det er tiende Gang, Forslag til ny Lærlingelov er forelagt Rigsdagen til Behandling, siden Revisionsbestemmelsen blev indført i den nugældende Lærlingelov af 6. Maj 1921. Dette, at Lovforslag er fremsat saa ofte og fremsat under de forskellige skiftende Ministerier, turde være Udtryk for, at man fra Regeringens Side har været og ogsaa er af den Opfattelse, at Ændringer i den nugældende Lov er ønskelige. Imidlertid er det et Faktum, at det ikke de 9 Gange, Lærlingelovforslaget har været behandlet paa Rigsdagen i de sidste 12—13 Aar, er lykkedes at samle et Flertal til Gennemførelse af en ny Lov. Gang efter Gang har Forslag denne Sag vedrørende været henvist til Udvalg baade her i Folketinget og i det andet høje Ting, men man har ikke kunnet tale sig til Rette, og derfor ser vi i den Oversigt over Lærlingelovforslagenes Historie, som den højtærede Socialminister giver i Bemærkningerne til dette Lovforslag, at Resultaterne af de mange og lange Forhandlinger har været negative, og Aar efter Aar afsluttes Historien med følgende, ensformige Ordlyd: Lovforslaget naaede ikke at blive færdigbehandlet, eller: Lovforslaget henvistes til et Udvalg, der ikke naaede at afgive Betænkning.

I sin Fremsættelsestale udtalte Ministeren, efter at have nævnt, at den høje Rigsdag tidligere gentagne Gange havde haft Lejlighed til at tage Stilling til de herhenhørende Problemer, Haabet om, at det denne Gang skulde lykkes at naa et Resultat. I den Anledning tillader jeg mig at stille den højtærede Socialminister et Par Spørgsmaal. Hvorfor har Ministeren, hvis han virkelig nærer Ønske om at faa Lovforslaget gennemført, ikke fremsat Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen? Naar der nu ses hen til, at det er 13 Aar siden, det første Lovforslag blev fremsat, kan Ministeren med den endogsaa meget omfattende Fornyelse, der i de senere Aar har fundet Sted i dette høje Ting, ikke vente, at det bliver de samme Medlemmer, som kommer til at beskæftige sig med dette Lovforslag, som dem, der har behandlet de tidligere fremsatte. Dertil kommer, at der navnlig med Hensyn til Tilsynet er ført nye Momenter ind i Lovforslaget, saa nogen Tid til Overvejelser og Forhandling maa det forventes, at det eventuelle Udvalg her og i det andet høje Ting maa have, hvis der skal være Haab om at opnaa Enighed om en Affattelse af Lovforslaget.

Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister har gennemlæst de gennem Aarene